

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Vas- és ércöntők

Forrás:

Nepszava.

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

669

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest főváros házinyomdája 1919.

A vas- és ércöntők:

ma is híven kitartanak szervezetük mellett, pedig sok száz munkás elhagyta tanult szakmáját és más műhelyekben és telepeken dolgozik, mint segédmunkás: különösen a vasöntők, mert a nagy gyárak, amelyek különben munkával el vannak látva, kocsz hiányában nem foglalkoztathatják őket. A csepeli öntőműhely is szünetel és több helyen most kísérleteznek a villanyolvasztással. Körülbelül 1400 öntőmunkás van Budapesten. A kisipari fémöntőműhelyek erősen megszorodtak, mert a munkások úgy próbálták maguknak megélhetést biztosítani, hogy önállósították magukat. A vasöntők munkabére a rossz munkaviszonyoknak megfelelően igen alacsony. A Gyáriparosok Országos Szövetsége állapította meg és 7.20 koronát tesz ki óránként, amely az akkorddal 8.60-ig emelkedhetik. De fizetnek néhol többet is, mert ennyiért nem kapnak munkást, hiszen mint segédmunkások is többet kereshetnek. A fémöntőknél valamivel jobbák a kereseti viszonyok. Egy hónapja általános mozgalmat folytattak, amely jó eredménnyel végződött. Ma 12 korona náluk az órabér, de vannak műhelyek, ahol többet is keresnek. Ha a helyzet javul majd és a gyárkémények az öntőket is szőlítják, megint visszatérnek műhelyükbe, ahol a tüzipiros olvasztott vas a szorgalmas munkáskezek alkotta formákban keményedik meg — és fölhangzik majd ismét az emberiség legszentebb himnusza: a munka.